

λάκι τους, καθώς πού το σπάμε έμεις σήμερα για να βρούμε την αληθινή προφορά των αρχαίων.

Δικός σου πάντα
Κάπριος πού δέν τόν ξέρεις.

Σημ. του «Νουμά»: Πρώτα πρώτα σέ ξέρουμε και χαιρόμαστε πού μάς γράφεις, και να μάς γράφεις, τι θέλεις. Δέν παραδέχεσαι όμως πώς δέ στέκεται και τόσο καλά το τελευταίο επιχείρημά σου, δι. δηλ. πρέπει να σπάσουν κ' οι απόγονοί μας; το κεφάλι τους κτλ. αφού στο χέρι μας είναι να τους αφήσουμε με το κεφάλι γερό:

ΣΚΟΚΟΚΟΥΒΕΝΤΕΣ

Φίλτατε Νουμά,

Διάβασα προχτές στον «Ταχυδρόμο» δσα λέγει ο Σκόκος για τή δημοτική και για τόν Ψυχάρη. 'Ας τ' διαβάσουν οι κύριοι καθαρεβουσιάνοι, θα μάθουν καμπόσες αλήθειες, θα μάθουν πώς δέν έχουν το δικαίωμα οι κύριοι λογιώτατοι να μάς φτιάνουν λέξεις ουτε γραμματιές, όταν έμεις έχουμε τις δικές μας και πώς μόνος ο λαός πούναι κι ο νοικοκύρης έχει αυτό το δικαίωμα. 'Ο Σκόκος λέει πώς ή δημοτική είναι πολύ όμορφη και πώς όποιος δέν την μιλεί έχει φάβο να πεινάσει. 'Επειτα μάς λέγει πώς ή γλώσσα ανήκει στην ιστορία και στον πολιτισμό. Και βέβαια είναι φυσικό κανείς να παίρνει κι από τα συνήθεια κι από τις λέξεις κάθε λαού με τόν όποιο συναναστρέφεται και να τού δίνει απ' τα δικά του, κι όπως δέ σβήνεται ή ιστορία, έτσι κ' αυτές οι συνήθειες κι οι λέξεις μένουν πιά ριζωμένες· κ' έπειτα φαίνεται πώς πρίνει κατά προτίμηση τις λέξεις πού δέν έχει ή πού δέν έχουνε σ' εκείνονα την ίδια δύναμη. Οι Τούρκοι π. χ. πήρανε από μάς πολλά όνόματα ψαριών, σιαουρίτ, παλαμούς, Ιουκούμπρου κτλ. πήρανε έργάτπασης, βουκέντρα έφέντη, ισταμπολι κι ένα σωρό άλλα. 'Επειτα τις συνήθειες τών ρωμιών πού πήρανε; μήπως εΐτανε τέτοιοι όπως τόρα σαν ήρτανε απ' την 'Ανατολή στην Πόλη; μήπως ακόμη και το τούρκικο λουτρό δέν εΐτανε Βυζαντινό;

Σ' ένα βρισάκι νάχη λάθος, εκεί πού λέει πώς έχουμε πολλά ιδιώματα· τί διάβολο, έδω στην Πόλη έμεις βλέπουμε και μιλούμε με όλους τους ρωμιούς γιατί έδω έχει κάθε καρδιάς καρύδι· ε, ποτέ δέν άκουσα δυό γραμματικές στο στόμα του λαού· όλοι με την ίδια γραμματική μιλούνε, και ποτέ δέν μου τύχε να μη καταλάβω κανένα ρωμιό τί μου λέει!

'Όσο για κείνα πού γράφει για τόν Ψυχάρη, μου φαίνεται να μη τόν πολυδιαβάζει γιατί πάντα ο Ψυχάρης λέει πώς είναι πρόθυμος να σάξει, δι. τι άλλος θα τού αποδείξει πώς το γράφει λάθος· παραδείγματός χάρη λέγει ο Σκόκος πώς δέ λένε Παρθενός και λένε Παρθενώνας, μα σαν γράφετε, κ. Σκόκε, τή δημοτική γράψτε Παρθενώνας· φτάνει να μη γράφετε Παρθενών πού δέν το λένε. Να γράφετε, ως γράφουνε κι άλλοι, ως γράφουνε πολλοί κι ως μη σας εμποδίζουνε τα μικρά άφτά· δι. φτάνει μόνο να την παίνατε τή δημοτική, πρέπει και να τή γράφετε. Ούχ ό λέγων μοι Κύριε Κύριε εισαχέσεται εις την Βασιλείαν τών ούρανών, άλλ' ό ποιών το θέλημα του Πατρός μου τού εν ούρανοίς.

Πόλη, 1 του Μάρτη 1905.

'Ενας Πολίτης

ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΑΤΑΔΙΚΟΣ

'Αγαπητέ «Νουμά»

Για να ίδουν όσοι το θελήσουν, πώς στ' αλη-

θινά σκέπτονται οι κυβερνήτες μας για ατήν σωτηρίαν τής Πατρίδος—τής ρεζιλεμένης όμορφιάς μας—δέν μπορώ παρά να γράψω ένα γεγονός μικρούτσικο-μικρούτσικο, σα φουντούκι, πού δείχνει όμως μια άραχνη—τί λέω;—ένα ύπόνομο μεγάλο-μεγάλο σαν δλη τήν 'Ελλάδα! Θάχεις άκουστά από τους γιατρούς—μια φορά είσουν και σύ γιατρός μά τώρα τελευταία είδα πώς είσουν στη Θεσσαλία κι άφτό δέν πιάνεται!—θάχεις άκουστά πώς τα «διά πυρόβολου τραύματα» τέτια είναι: 'Η τρύπα πού μπήκε ή σφαίρα είναι μικρούτσικη, μα ή τρύπα πού βγαίνει, ξέρεις, είναι πλαταιά, με χείλη.

Λοιπόν· 'Η σκηνή, γραφείο. Στο γραφείο; Τραπέζι. Στο τραπέζι μια κάρτα—μια μικρούτσικη κάρτα.

Στην κάρτα διαβάζω: «'Όνομα και μη χωριό» «'Υπουργός» από κάτω: αό κ. τάδες, κατάδικος». Τιποτ' άλλο.

Για να μην πολυλογώ, και ξέρεις δά σα με πιάνει ή άρρώστια τής φιλοσοφικής μου πολυλογίας, άφτες οι έξη λέξεις στη μικρούτσικη κάρτα έσήμαιναν:—μάρτυς μου... έγω πού έκκαμα τή διαταγή—ό κ. κατάδικος είναι φίλος του ύπουργού και ν' άφεθεί το δειλινό λέρτερος να βγή περίπατο. Το βράδυ θα πάρει το τσάι στο σαλόνι του ύπουργού ό κ. κατάδικος.

Κι ο προϊστάμενός μου, άνθρωπος έξυπνότατος και ρωμιότατος δε βίασταζε και μουπε:

— Δέ νομίζεις, φίλε μου, πώς πού πολύ κατάδικος είναι ο ύπουργός;

— 'Όχι! Δέν το νομίζω. Και οι δυό άφτοι είναι λέρτεροι και αξιοτίμοι. 'Ενα κατάδικο βλέπω έγω κάτω από τα πόδια άφτουών. 'Αλυσοδεμένονε κι άλύτρωτο κατάδικο και πεινασμένο βλέπω τόν **Τόπο μας**.

Γι' αυτόν κανέναν ύπουργό δέν πόνεσε να στείλει την κάρτα του.

Κανένας ύπουργός γι' άφτόν.

Δέν ξέρω πάλι! μπορεί και να λαθέβω, αφού άλλος, ύπουργός κι άφτός, μουπε μια φορά πώς ή γλώσσα πού μιλάμε δέν είναι 'Ελληνική. Είναι ξένη.

Πολύ σωστά! 'Ελληνική είναι ή γλώσσα τής μικρούτσικης κάρτας.

Κάτω ο Ψυχάρης!

Κάτω ή Δημοτική Γλώσσα!

Για σου
'Ανάδολος

ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΟΥ ΒΛΑΜΗ

16

ΤΟ ΠΑΡΑΠΟΝΟ ΤΟΥ ΒΛΑΜΗ

Του Κ. Τραφίση

'Από καιρό στην κάμαρη σκουριάζουν τ' άρμάτά μου· παράτησα τόν έρωτα, και χάθηκε ή άντρεία μου.

Δέν είμαι λεβεντόπαιδο σαν πριν, με τόν μαχαίρι στη μέση, κι όλομόναχος γυρίζω δάχως τάρι...

Γι' αυτό, σα συλλογίζουμαι την πρωτεινή άντρεία μου, λέγω να βρω μίαν όμορφη, να βάλω τ' άρμάτά μου!

ΚΑ'Ι'Η

ΦΟΝΟΠΑΖΑΡΟ ΒΛΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ

'Από Πέμπτη σε Πέμπτη

'Υπουργός 'Εσωτερικών ο Θ. Π. Ντεληγιάννης
Σκοτωμοί.—Πύργος 2.
Λαβωμοί.—'Αθήνα 10, Πειραιάς 6, Πάτρα 2,
Μοναστηρι Πεντέλης 1, 'Επαχτος 1, Βοστίτσα 1,
Σουντενά 1, Φυλακές Παλιού Στρατώννα 1, Βόλος 1.
Κλειρές.—'Αθήνα 6, Πειραιάς 6, 'Ανάπλι 1,
Πάτρα 1.
'Απαγωγή.—Θελοοσι 1.

ΛΑΧΕΙΟΝ

ΥΠΕΡ ΤΟΥ ΕΘΝ. ΣΤΟΛΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Γραμμάτια ισχύοντα δια τας τρεις ύπολειπομένας κληρώσεις του 1905, ήτοι της 3|16 'Απριλίου, της 3|16 'Ιουλίου και 2|15 'Οκτωβρίου.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Μέχρις 20 γραμματ. προς Δρ. 3.—έκαστον από 11—100 » » » 2.85 »
» 101 και άνω » » » 2.80 »
Παρά τή 'Εθν. Τραπέζη τής 'Ελλάδος και τοίς 'Υποκαταστήμασιν αυτής.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

κ. Α. Σιγ. Σας εύχαριστούμε. 'Ότα θέλετε γράφετε μας και θα τα δημοσιεύουμε μ' εύχαρίστηση. 'Α θέλετε, περάστε κι από το γραφείο καμιά ώρα να σας γνωρίσουμε.—κ. Ε. Στ. Τό είδαμε. Βλέπετε, ο κ. Γρ. Ξενοπούλος έπιμένει να μάς φορτώνει στη ράχη μας τις παρωδίες τών μαλλ: α ρ ι κ ω ν (11) ποιημάτων πού δημοσιεύτηκαν δώ και τέσσερα πέντε χρόνια στην «'Εστία». 'Όλες οι περιφημες αύ ές παρωδίες, τó ξαναδηλώνουμε πάλι, είναι γραμμένες από τόν κ. Ν. Λίσκαρη και δέ θέλουμε να πάρουμε μερικόν από ξένη δόξα.—κ. Ρωσσοφίλο. Τα διαβάζουμε και γελούμε. Τι να γίνει! Εΐγανε, βλέπεις, γραφτό κοντά στ' άλλα να μαγαριστεί στον τόπο μας και τó περίφημο «Κ α τ η γ ο ρ ω ν!» του Ζολά.—κ. Ν. Χριστ. 'Ελάβαμε από τó Σταμν. 12 φρ. χρ. και σ' εύχαριστούμε. Θά σου γράψω κι ο ίδιος.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

'Εντοκοι καταθέσεις

'Η 'Εθνική Τράπεζα δέχεται έντόκους καταθέσεις εις τραπεζικά γραμμάτια και εις χρυσόν, ήτοι εις φράγκα και λίρας στεργίνας άποδοτέας εις ώρισμένην προθεσμίαν ή διαρκείας Αί εις χρυσόν καταθέσεις και οι τόκοι αυτών πληρώνονται εις τó αυτό νόμισμα εις δ έγένετο ή κατάθεση, εις χρυσόν ή δι' έπιταγής ύψους (chéque) επί του έξωτερικού και έπιταγήν του όμολογούχου.

Τό κηφάλαιον και οι τόκοι τών όμολογών πληρώνονται εν τώ Κεντρικώ Καταστήματι και τή αιτήσιν τού καταθέτου επί 'Υποκαταστήμασι τής Τραπέζης, εν Κερκύρα δέ, Κεφαλληνία και Ζακύνθη διά τών ύποκαταστήματων τής 'Ιονικής Τραπέζης.

Τόκοι τών καταθέσεων

1	1)2	ταίς	0)0	κατ' έτος	διά	καταθ.	6	μηνών
2		»	0)0	»	»	»	1	έτους
3	1)2	»	0)0	»	»	»	2	έτων
2		»	0)0	»	»	»	4	έτων
4		»	0)0	»	»	»	5	έτων

Αί όμολογίαι τών έντόκων καταθέσεων ίκδίδονται κατ έκλογήν τού καταθέτου όνομαστικά ή άνόνομοι.

ΙΩΑΝΝΗΣ Σ. ΛΙΜΠΕΡΟΠΟΥΛΟΣ

ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΣ

ΥΦΗΓΗΤΗΣ ΕΝ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ

ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 82

ΔΕΚΕΤΑΙ 3—5 Μ.